

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ

คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Factors Affecting Cross-cultural Adaptation of International Graduate Students in the Faculty of Pharmaceutical Sciences, Chulalongkorn University

ลัชชา ชูหวีจิตร^{1*}, วาสนา บุญสมัย², ไพรินทร์ ตันพุด³
Latcha Chuwijitra^{1*}, Wasana Boonsamai², Pairin Tonput³

บทคัดย่อ

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากประชากรซึ่งเป็นนิสิตต่างชาติที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 16 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 ระดับ ส่วนที่ 3 เป็นคำแนะนำของนิสิตต่างชาติ จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากเป็นอันดับแรกคือ ปัจจัยระบบการศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19 รองลงมาคือ ปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และปัจจัยทุนการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 สำหรับผลกระทบของปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นปัจจัยด้านทุนการศึกษาและการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การปรับตัวข้ามวัฒนธรรม นิสิตต่างชาติ คณะเภสัชศาสตร์

¹ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิจัย งานวิจัย คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² ตำแหน่งเจ้าหน้าที่สำนักงาน คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ ตำแหน่งนักวิชาการสถิติ สำนักงานวิจัย คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Office of International Affairs, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Chulalongkorn University

² Office Officer, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Chulalongkorn University

³ Academic Statistician, Research Office, Faculty of Dentistry, Mahidol University

* corresponding author: latcha.c@chula.ac.th

Abstract

The main purpose of this study was to investigate factors affecting cross-culture adaptation of international graduate students in Faculty of Pharmaceutical Sciences, Chulalongkorn University. 34 International students who were studying in the Faculty of Pharmaceutical sciences, Chulalongkorn University were enrolled into this study. A survey was conducted through a questionnaire composed of 16 items, subdivided into 3 major parts, the first part consisted of questions related to student's personal information, the second part had a 5-point scale scheme which allowed the student to rate how certain factors affect cross-culture adaptation, the third part emphasized student's suggestions. It was found that educational system had the greatest impact on affecting adaptation of students with an average score of 4.19, followed by the environmental and social factors garnering with an average score of 4.15. The scholarship process was the third considered factor, with an average score of 4.07. Furthermore, the study also had reported different periods of study had different opinions on scholarship and financial factors significant at the .05.

Keywords: Cross-cultural adaptation, international graduate students,
faculty of Pharmaceutical Sciences

หลักการและเหตุผล

หลังจากประเทศไทยเปิดเขตการค้าเสรีและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับประเทศในกลุ่มอาเซียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีนโยบายผลักดันมหาวิทยาลัยก้าวไปสู่ World Class University ทั้งนี้ สิ่งที่จะผลักดันให้มหาวิทยาลัยก้าวไปถึงระดับ World Class University ได้แก่ จำนวนนิสิตต่างชาติที่เข้าศึกษา การเปิดหลักสูตรนานาชาติที่มีความหลากหลายทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการ การช่วยเหลือนิสิตต่างชาติในด้านต่าง ๆ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบททางการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนช่วยผลักดันให้นิสิตต่างชาติมีมุมมองที่ดีต่อมหาวิทยาลัย ทั้งในแง่วิชาการและการดำรงชีวิต รวมทั้งทัศนคติเชิงบวก ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากขึ้น

ท่ามกลางนโยบายของมหาวิทยาลัยที่กล่าวมานี้ ส่งผลให้คณะและสถาบันต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดรับสมัครนิสิตต่างชาติเพิ่มมากขึ้น ซึ่งพิจารณาได้จากจำนวนนิสิตต่างชาติของคณะและสถาบันต่าง ๆ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี และมีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ ส่งผลให้นิสิตต่างชาติที่สมัครเข้าศึกษาในรั้วจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้เข้ากับนิสิตไทยและเพื่อนนิสิตต่างชาติด้วยกัน ซึ่งมีความหลากหลายในเรื่องวัฒนธรรม โดยในช่วงแรกที่นิสิตต่างชาติเดินทางเข้าศึกษา จะต้องเผชิญกับความแตกต่างและหลากหลายทางสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เช่น ด้านภาษา ด้านอาหารและสิ่งอุปโภคบริโภค ด้านการแต่งกายที่หลากหลาย เป็นต้น ถึงแม้ว่านิสิตจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและได้ศึกษาข้อมูลสังคม และสิ่งแวดล้อมของวัฒนธรรมใหม่มาเป็นอย่างดี แต่การได้พบปะกับเพื่อนนิสิตต่างชาติที่มาจาก

หลากหลายประเทศ ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม นับว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย การเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าว ทำให้ นิสิตต่างชาติจะต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้เข้ากับ สภาพแวดล้อม ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ซึ่งหากไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในวัฒนธรรมใหม่ได้ จะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต สภาพจิตใจ การศึกษา และจะเกิดความวิตกกังวลต่าง ๆ โดยจะกลายเป็น ความเครียดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น งานวิจัยของ คณะเภสัช ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ จัดตั้งขึ้นใหม่ ในปี 2560 โดยมีหน้าที่และรับผิดชอบการ ดูแลนิสิตต่างชาติของคณะเภสัชศาสตร์ ได้เล็งเห็น ความสำคัญของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น จึงได้การศึกษาปัจจัย ที่ส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิต ต่างชาติ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการ บริการและดูแลนิสิตต่างชาติของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องการปรับตัวข้าม วัฒนธรรมพบว่า มีผู้ให้นิยาม ดังนี้ (สุนทรียา ไชยปัญญา และอุรารักษ์ ศรีประเสริฐ, 2559)

การปรับตัวทางวัฒนธรรม คือกระบวนการที่ เพิ่งพบเจอวัฒนธรรมที่แตกต่างเริ่มเข้าสู่กระบวนการของ การปรับตัวเพื่อความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนเกิดความเข้าใจและ สบายใจ จากการศึกษาของ Black (1988), Bennett (1993), Earley & Peterson (2004) และ Jia & Rutherford (2010) (อ้างถึงในสุนทรียา ไชยปัญญาและ อุรารักษ์ ศรีประเสริฐ, 2559) พบว่ากระบวนการปรับตัว ทางวัฒนธรรมมี 4 กลุ่ม ซึ่งทั้ง 4 กลุ่มนี้ยังแสดงถึงขั้นตอน ของการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมด้วย (บางคนพอเจอ วัฒนธรรมที่แตกต่างก็อาจจบลงที่ข้อ 1 บางคนมี ความสามารถในการเรียนรู้วัฒนธรรมมากกว่า 1 อาจจะ พัฒนาสู่ข้อ 4 ได้แก่

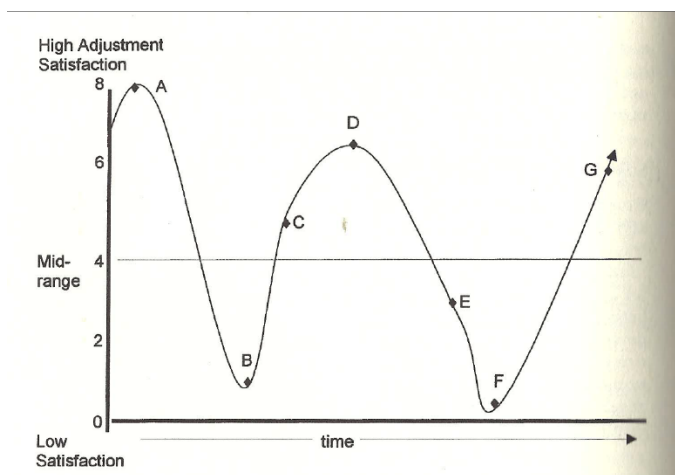
1. กลุ่มไม่ปรับตัว (no adapt) เป็นกลุ่มที่ไม่ เข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม เห็นความแตกต่าง ทางวัฒนธรรมเพียงเล็กน้อย ปฏิเสธความแตกต่าง ดังนั้น กลุ่มนี้จะมองว่าหากทำอะไรที่แตกต่างจากที่เคยทำอยู่นั้น เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

2. กลุ่มเข้าใจ (understanding) เป็นกลุ่มที่ มองเห็นและเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง ยอมรับพฤติกรรม ทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง แต่เป็นแค่การยอมรับและเข้าใจ วัฒนธรรมผู้อื่นเท่านั้น และเป็นการยอมรับบนมุมมอง และวิถีทางของตนเอง กลุ่มนี้จะแสดงออกว่าตนเองรับได้ และยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมให้ผู้อื่นเห็น แต่ โดยปกติจะไม่ปรับตัวหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไป ตามวัฒนธรรมอื่น อย่างไรก็ตามคนกลุ่มนี้ยังมีความอดทน ต่อพฤติกรรมของคนต่างวัฒนธรรมได้ดี

3. กลุ่มปรับตัว (adjusting) กลุ่มนี้จะมีการ ปรับตัวปรับพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่น อาจด้วยการจำลองหรือเลียนแบบพฤติกรรมทาง วัฒนธรรมอื่นเพื่อให้การปฏิสัมพันธ์เป็นไปได้ด้วยดีแต่การ ปรับตัวนั้นมีระดับ เช่น การเลือกปรับตัวปรับพฤติกรรม ให้เข้ากับวัฒนธรรมอื่นเฉพาะส่วนที่ตนเองรู้สึกทำได้ หรือ อาจเป็นการปรับตัวแบบชั่วคราวจากพฤติกรรมเดิมของ วัฒนธรรมตนเองไปยังพฤติกรรมของวัฒนธรรมอื่นโดยยัง มีความรู้สึกอึดอัด หรือปรับตัวเพื่อปฏิสัมพันธ์กับ วัฒนธรรมอื่นเท่าที่จำเป็นเท่านั้น หรือเป็นความพยายาม ใช้องค์ความรู้ของวัฒนธรรมอื่นโดยไม่พยายามทำความเข้าใจ

4. กลุ่มเรียนรู้ (learning) เป็นกลุ่มที่เมื่อเจอ วัฒนธรรมที่แตกต่างแล้ว พยายามทำความเข้าใจเรียนรู้ และผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่แตกต่างเข้า หาดตนเอง เช่น พยายามใช้องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เข้าใจแก่นแท้ จะเป็นผู้ที่ยินดีและพยายามที่จะมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีความแตกต่างอยู่ในวัฒนธรรมที่ แตกต่างด้วยความตั้งใจ ใฝ่รู้และเคารพจนในที่สุด กลายเป็นผู้ที่มีลักษณะสองวัฒนธรรม (biculture) มี ความสามารถในการปรับตัวเองไปมาระหว่างสอง วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมกลมกลืน

นอกจากนี้ Ting Toonmey (อ้างถึงในพรพะ
 เยาว์ กังเม่ง, 2556) ได้นำแบบจำลองที่อธิบายถึงการ
 ปรับตัวของผู้แปลกหน้า ที่แสดงเป็นรูป W ที่สามารถแบ่ง
 ได้เป็น 7 ส่วน

รูปที่ 1 โมเดลการปรับตัว w-shaped ของ Ting-Toomey

ที่มา: <https://sojourningelts.wordpress.com/theories/revised-w-shaped-adjustment-model/>

1. Honeymoon Stage (A) เป็นช่วงที่ผู้มาอยู่
 ใหม่รู้สึกตื่นตาตื่นใจ และอยากรู้อยากเห็นกับวัฒนธรรม
 และสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ แม้จะรู้สึกคิดถึงบ้านเล็กน้อย

2. Hostility Stage (B) เป็นช่วงที่บุคคลรู้สึก
 สับสน แยกแยะ เครียด และทำอะไรไม่ถูกจนกระทั่ง
 ขาดความมั่นใจ และรู้สึกท้อแท้ที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับคน
 ท้องถิ่นที่อยู่ในวัฒนธรรมใหม่

3. Humorous Stage (C) เป็นช่วงที่บุคคลรู้สึก
 เข้าที่เข้าทางมากขึ้น ได้เรียนรู้และทำความเข้าใจถึงความ
 ต่างต่างทางวัฒนธรรม

4. In-Sync Stage (D) เป็นช่วงที่บุคคลรู้สึกว่า
 วัฒนธรรมใหม่เป็นเสมือนบ้านของตนเองรู้สึกปลอดภัย
 และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมใหม่ที่ตนเข้าไปอยู่

5. Ambivalence Stage (E) เป็นช่วงที่บุคคล
 นั้นจะต้องกลับไปสู่วัฒนธรรมเดิมของตน และรู้สึกใจหาย
 อาลัยวัฒนธรรมใหม่ ผสมผสานไปกับความรู้สึกที่จะได้
 กลับบ้าน

6. Re-entry Culture Shock Stage (F) เป็น
 ช่วงที่บุคคลกลับสู่วัฒนธรรมเดิมของตนเอง แต่กลับรู้สึก

ว่าวัฒนธรรมเดิมของตนเองนั้นแตกต่างไปจากความ
 คาดหวัง และต่างจากที่เคยเป็น

7. Resocialization Stage (G) เป็นช่วงที่บุคคล
 ค่อยๆ ปรับตัวกลับเข้าสู่วัฒนธรรมเดิมของตนเอง

นอกจากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าวแล้วในเรื่องของ
 ปัจจัย (มัญชิ ไซตรสฐิติ, 2556) ได้กล่าวถึง 2 ปัจจัยที่มี
 อิทธิพลต่อการปรับตัวทางวัฒนธรรม คือ ปัจจัยภายนอก
 และปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วยระดับ
 ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความสามารถในการคบค้า
 สماعคม และการสนับสนุนทางสังคม ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล
 ประกอบด้วย ความแตกต่างระหว่างบุคคล
 บุคลิกภาพ และความสามารถและความคาดหวัง
 ส่วนตัว

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษา
 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

มัญชิ ไซตรสฐิติ 2556, ได้ศึกษาการปรับตัว
 ข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ มี
 กลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน แบ่งเป็นเพศชาย 15 คน
 และเพศหญิง 15 คน ผลการศึกษาพบว่าแนวทางการ
 ปรับตัวและปัจจัยที่เอื้อต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมพบ

ผลจากการศึกษา 2 ด้านคือ ด้านทัศนคติของตนเอง คือ มองในด้านบวก เปิดใจกว้างยอมรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ เข้ามาและไม่ยึดติดโดยเอาตนเองเป็นที่ตั้ง และด้านภาษาที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมเนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจระหว่างกัน โดยมีแนวทางในการปรับตัว คือ พยายามสร้างมนุษยสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่น เลือกคบเพื่อนที่หลากหลายกลุ่มและทำกิจกรรม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น

สรุปคดี บุญอาจ 2558, ได้ศึกษากระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จากองค์ประกอบที่มีส่วนช่วยในการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผลจากการศึกษาพบว่าความคาดหวังในภาพรวมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาโดยส่วนใหญ่ ความคาดหวังเรื่องการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น การมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเข้มข้น เมื่อสำเร็จการศึกษานักศึกษาสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง แต่ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ความคาดหวังไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ การเลือกสาขาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการหรือความสามารถของตนเอง นักศึกษาเหล่านั้นจึงได้แก้ปัญหาด้วยการเรียนในสาขาอื่นที่ตนถนัดแทน

สรุปปรารณา ดวงแก้ว 2558, ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวทางสังคมและวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่นวัยหลังเกษียณที่พำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ผลจากการศึกษาพบว่า คนญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาวในเชียงใหม่มีระดับการปรับตัวแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่าง ๆ ได้แก่ การเข้ากลุ่มหรือไม่เข้าร่วมกลุ่มคนญี่ปุ่น ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างในการปรับตัวทางสังคมและวัฒนธรรม โดยผู้ที่เข้ากลุ่มตอบว่า ตนเองสามารถปรับตัวได้ดี และมีการติดต่อกับคนไทยท้องถิ่นมากกว่าผู้ที่ไม่เข้ากลุ่ม เนื่องจากการเข้ากลุ่มเป็นการสร้างทุนทางสังคมอย่างหนึ่ง คนญี่ปุ่นกลุ่มนี้ใช้ทุนทางสังคมเป็นเครื่องมือใน

การสร้างเครือข่ายติดต่อแลกเปลี่ยน เพื่อปรับตัวในการดำเนินชีวิตและปฏิสัมพันธ์กับคนไทย อย่างไรก็ตามยังพบว่าผู้ที่ไม่เข้ากลุ่มบางคนสามารถปรับตัวได้ดี แม้ว่าคนญี่ปุ่นกลุ่มนี้ไม่เข้ากลุ่มแต่ก็สามารถสร้างทุนทางสังคมเองโดยการสร้างผ่านรูปแบบความสัมพันธ์แบบส่วนตัว

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ ในคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2561 ประชากรเป็นนิสิตต่างชาติที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่จำนวน 34 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถามภาษาอังกฤษที่แปลมาจากแบบสอบถามภาษาไทย โดยให้นิสิตต่างชาติตอบด้วยตนเองแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ

ส่วนที่ 3 เป็นคำแนะนำของนิสิตต่างชาติ

แบบสอบถามฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้านความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ โดยข้อคำถามที่มีค่าต่ำกว่า 0.5 จะตัดทิ้ง หลังจากนั้นนำไปหาความเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

(Alpha Coefficient) ของครอนบราค ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.978

2.50 – 3.49 หมายถึง มีผลกระทบปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีผลกระทบน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีผลกระทบน้อย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows version 22 ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics, Fisher's Exact Test) และสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำมาเทียบเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ปิยนุช ทองท้ว, 2552)

4.50 – 5.00 หมายถึง มีผลกระทบมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีผลกระทบมาก

ที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำแนะนำของนิสิต

ผลการวิจัย

1. ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับนิสิตต่างชาติที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2561 คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 34 คน และได้แบบสอบถามกลับมา 28 คน คิดเป็นร้อยละ 82.35 ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน และนิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40 และ 28.60 โดยมีช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษาน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 10 คน มากกว่า 1 ปี – 2 ปี จำนวน 15 คน และ มากกว่า 2 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7, 53.6 และ 10.7 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตสัญชาติพม่า 20 คน สัญชาติอินโดนีเซีย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 71.42 และ 10.71 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของประชากรจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
1. ปีที่เข้าศึกษา		
- ก่อนปีการศึกษา 2561	20	71.40
- ปีการศึกษา 2561	8	28.60
รวม	28	100.00
2. ช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษา		
- น้อยกว่า 1 ปี	10	35.70
- มากกว่า 1 ปี – 2 ปี	15	53.60
- มากกว่า 2 ปี	3	10.70
รวม	28	100.00
3. สัญชาติ		
- พม่า	20	71.42

รายการ	จำนวนคน	ร้อยละ
- อินโดนีเซีย	3	10.71
- ฟิลิปปินส์	2	7.14
- เวียดนาม	2	7.14
- มาเลเซีย	1	3.59
รวม	28	100.00

2. ค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในภาพรวม มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($X=3.82$) มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัย 3 อันดับแรก ได้แก่ ระบบ

การศึกษา สังคมและสิ่งแวดล้อม และทุนการศึกษา โดยมียค่าเฉลี่ย (4.19, 4.15) และ (4.07) ตามลำดับ ยกเว้นปัจจัยหัวข้อความเหงาและสภาพภูมิอากาศ มีผลอยู่ในระดับผลกระทบปานกลาง (3.30 และ 3.32) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. วัฒนธรรม	3.86	0.53	มีผลกระทบมาก
2. การสื่อสาร	4.04	0.59	มีผลกระทบมาก
3. อาหาร	3.68	0.77	มีผลกระทบมาก
4. ศาสนา	3.71	0.66	มีผลกระทบมาก
5. ภาษา	3.85	0.83	มีผลกระทบมาก
6. ระบบการศึกษา	4.19	0.79	มีผลกระทบมาก
7. การเดินทาง	3.93	0.77	มีผลกระทบมาก
8. ทุนการศึกษา	4.07	0.77	มีผลกระทบมาก
9. ที่พัก	3.78	0.75	มีผลกระทบมาก
10. สังคมและสิ่งแวดล้อม	4.15	0.60	มีผลกระทบมาก
11. บุคลากร	3.96	0.90	มีผลกระทบมาก
12. ความวิตกกังวล	3.70	0.92	มีผลกระทบมาก
13. คิดถึงบ้าน	3.56	0.93	มีผลกระทบมาก
14. ความเหงา	3.30	0.91	มีผลกระทบปานกลาง
15. สภาพภูมิอากาศ	3.32	0.77	มีผลกระทบปานกลาง
16. การเงิน	4.00	0.68	มีผลกระทบมาก
รวม	3.82	0.76	มีผลกระทบมาก

3. การเปรียบเทียบระดับผลกระทบของปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มีต่อช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่าง ยกเว้นปัจจัยทุนการศึกษาและการเงิน มี

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบระดับผลกระทบของปัจจัยต่างๆกับช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษา

ปัจจัย	ผลกระทบ	ช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษา (คน/ร้อยละ)			P-value
		น้อยกว่า 1 ปี	มากกว่า 1 ปี – 2 ปี	มากกว่า 2 ปี	
1. วัฒนธรรม	มากที่สุด	-	2 (13.30)	-	.605
	มาก	7 (70.00)	11 (73.30)	2 (66.70)	
	ปานกลาง	3 (30.00)	2 (13.30)	1 (33.30)	
	น้อย	-	-	-	
2. การสื่อสาร	มากที่สุด	2 (22.20)	3 (20.00)	-	.601
	มาก	5 (55.60)	11 (73.30)	2 (66.70)	
	ปานกลาง	2 (22.20)	1 (6.70)	1 (33.30)	
	น้อย	-	-	-	
3. อาหาร	มากที่สุด	1 (10.00)	2 (13.30)	1 (33.30)	.298
	มาก	5 (50.00)	6 (40.00)	1 (33.30)	
	ปานกลาง	4 (40.00)	7 (46.70)	-	
	น้อย	-	-	1 (33.30)	
4. ศาสนา	มากที่สุด	-	3 (20.00)	-	.625
	มาก	6 (60.00)	7 (46.70)	1 (33.30)	
	ปานกลาง	4 (40.00)	5 (33.30)	2 (66.70)	
	น้อย	-	-	-	
5. ภาษา	มากที่สุด	2 (25.00)	4 (26.70)	-	.964
	มาก	3 (37.50)	6 (40.00)	2 (66.70)	
	ปานกลาง	3 (37.50)	4 (26.70)	1 (33.30)	
	น้อย	-	1 (6.70)	-	
6. ระบบ การศึกษา	มากที่สุด	2 (22.20)	7 (46.70)	1 (33.30)	.321
	มาก	5 (55.60)	7 (46.70)	1 (33.30)	
	ปานกลาง	2 (22.20)	1 (6.70)	-	
	น้อย	-	-	1 (33.30)	
7. การเดินทาง	มากที่สุด	2 (20.00)	3 (20.00)	1 (33.30)	.240
	มาก	6 (60.00)	9 (60.00)	-	
	ปานกลาง	2 (20.00)	3 (20.00)	1 (33.30)	
	น้อย	-	-	1 (33.30)	
8. ทุนการศึกษา	มากที่สุด	-	7 (46.70)	1 (33.30)	.004*
	มาก	8 (80.00)	7 (46.70)	-	
	ปานกลาง	2 (20.00)	1 (6.70)	1 (33.30)	
	น้อย	-	-	1 (33.30)	
9. ที่พัก	มากที่สุด	-	3 (20.00)	-	.411
	มาก	6 (66.70)	9 (60.00)	2 (66.70)	
	ปานกลาง	3 (33.30)	2 (13.30)	-	

ปัจจัย	ผลกระทบ	ช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษา (คน/ร้อยละ)			P-value
		น้อยกว่า 1 ปี	มากกว่า 1 ปี – 2 ปี	มากกว่า 2 ปี	
	น้อย	-	1 (6.70)	1 (33.30)	
10. สังคมและ สิ่งแวดล้อม	มากที่สุด	1 (11.10)	6 (40.00)	-	
	มาก	6 (66.70)	9 (60.00)	2 (66.70)	
	ปานกลาง	2 (22.20)	-	1 (33.30)	
	น้อย	-	-	-	
11. บุคลากร	มากที่สุด	1 (11.10)	7 (46.70)	1 (33.30)	.091
	มาก	3 (33.30)	5 (33.30)	1 (33.30)	
	ปานกลาง	5 (55.60)	3 (20.00)	-	
	น้อย	-	-	1 (33.30)	
12. ความวิตกกังวล	มากที่สุด	2 (22.20)	4 (26.70)	-	.734
	มาก	4 (44.40)	4 (26.70)	1 (33.30)	
	ปานกลาง	3 (33.30)	6 (40.00)	1 (33.30)	
	น้อย	-	1 (6.70)	1 (33.30)	
13. คิดถึงบ้าน	มากที่สุด	3 (33.30)	3 (20.00)	-	.618
	มาก	1 (11.10)	4 (26.70)	-	
	ปานกลาง	5 (55.60)	7 (46.70)	2 (66.70)	
	น้อย	-	1 (6.70)	1 (33.30)	
14. ความเหงา	มากที่สุด	2 (22.20)	4 (26.70)	-	.858
	มาก	6 (66.70)	7 (46.70)	2 (66.70)	
	ปานกลาง	-	1 (6.70)	1 (33.30)	
	น้อย	-	1 (6.70)	-	
15. สภาพภูมิอากาศ	มากที่สุด	1 (10.00)	1 (6.70)	-	.452
	มาก	2 (20.00)	6 (40.00)	-	
	ปานกลาง	7 (70.00)	6 (40.00)	2 (66.70)	
	น้อย	-	2 (13.30)	1 (33.30)	
16. การเงิน	มากที่สุด	-	3 (20.0)	2 (66.70)	.011*
	มาก	7 (77.80)	11 (73.30)	-	
	ปานกลาง	2 (22.20)	1 (6.70)	-	
	น้อย	-	-	1 (33.30)	

* P < 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	ช่วงระยะเวลานิสิตต่างชาติเข้าศึกษา
1. อยากให้ส่งเสริม จัดอบรมการเรียนรู้ภาษาไทย และการ อบรมเรื่องวัฒนธรรมไทย โดยส่วนตัวคิดว่ามีความสัมพันธ์กับ ทุกคน ในสภาพแวดล้อมใหม่ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด การมี ส่วนร่วมกับนิสิตและอาจารย์ จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างคนไทยและคนต่างชาติมากขึ้น	มากกว่า 1 ปี – 2 ปี

ข้อเสนอแนะ	ช่วงระยะเวลาที่นิสิตต่างชาติเข้าศึกษา
2. อยากรให้งานวิจัยที่แนะนำเรื่องการทำให้ชา การลงทะเบียนให้กับนิสิตใหม่	มากกว่า 2 ปี
3. ควรมีการพบปะเพื่อนชาวต่างชาติในระดับคณะประจำปี	มากกว่า 2 ปี
4. กิจกรรมบางกิจกรรมควรอยู่ในระดับคณะ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและการผสมผสานวัฒนธรรม	มากกว่า 2 ปี
5. อยากรให้มีการปรับเรื่องภาษาของเจ้าหน้าที่บางคนบ้าง	มากกว่า 2 ปี

อภิปรายผลจากการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาพรวมมีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($X=3.82$) และเมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายข้อพบว่า ระบบการศึกษามีผลกระทบต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตต่างชาติมากที่สุด ($X=4.19$) อาจเป็นเพราะว่าระบบการศึกษาของแต่ละประเทศยังมีความแตกต่างกัน นิสิตที่มาจากต่างชาติจะต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนการสอนในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มัญชรี โชติรสสุตติ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ พบว่าอาจารย์ในเมืองไทยจะเน้นการอธิบาย การป้อนข้อมูลให้นักเรียน แต่อาจารย์ที่ต่างประเทศจะเน้นการทำความเข้าใจ จะมีการพูดคุย อภิปราย Group discussion ตลอดเวลา ซึ่งระยะแรก นิสิตยังไม่สามารถปรับตัวได้ รวมถึงความคาดหวังทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานของสุรศักดิ์ บุญอาจ (2558) ได้ศึกษากระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่าความคาดหวังของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาส่วนใหญ่มีความคาดหวังเรื่องการเรียนในมหาวิทยาลัย อุบลราชธานีบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่นการมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการศึกษาอย่างครบครัน ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติอย่างเข้มข้น เมื่อสำเร็จการศึกษานักศึกษาสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง แต่ยังมีนักศึกษาบางส่วนที่ความคาดหวังไม่บรรลุตาม

วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ การเลือกสาขาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการ หรือความสามารถของตนเอง แต่นักศึกษาเหล่านั้นก็ได้แก้ปัญหาด้วยการเรียนในสาขาที่ตนถนัดแทน

ปัจจัยที่มีผลกระทบอันดับที่ 2 คือปัจจัยสังคมและสิ่งแวดล้อมมีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($X=4.15$) อาจจะเป็นเพราะว่าค่านิยม ความเชื่อในแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน การที่หลายสังคมมาอยู่รวมกันจะต้องเปิดใจกว้างยอมรับความแตกต่าง จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีทางสังคมระหว่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุตปรารธนา ดวงแก้ว (บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวทางสังคมและวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่นวัยหลังเกษียณที่พำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ผลจากการศึกษาพบว่า คนญี่ปุ่นที่พำนักระยะยาวในเชียงใหม่มีระดับการปรับตัวแตกต่างกันขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่าง ๆ ได้แก่ การเข้ากลุ่มหรือไม่เข้าร่วมกลุ่มคนญี่ปุ่น ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างในการปรับตัวทางสังคมและวัฒนธรรม โดยผู้ที่เข้ากลุ่มตอบว่าตนเองสามารถปรับตัวได้ดี และมีการติดต่อกับคนไทยท้องถิ่นมากกว่าผู้ที่ไม่เข้ากลุ่ม เนื่องจากการเข้ากลุ่มเป็นการสร้างทุนทางสังคมอย่างหนึ่ง คนญี่ปุ่นกลุ่มนี้ใช้ทุนทางสังคมเป็นเครื่องมือในการสร้างเครือข่ายติดต่อแลกเปลี่ยน เพื่อปรับตัวในการดำเนินชีวิตและปฏิสัมพันธ์กับคนไทย

สำหรับเรื่องทุนการศึกษา มีระดับผลกระทบอยู่ในระดับมากเป็นลำดับที่ 3 ($X=4.07$) เนื่องจากเงื่อนไขของทุนการศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีเกณฑ์และระยะเวลาในการให้ทุนเท่าจำนวนปีที่ศึกษา หากไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาตามที่

กำหนด ผู้รับทุนหรือส่วนงานที่รับเข้าศึกษาจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ จากเงื่อนไขดังกล่าวทำให้นิสิตต่างชาติเกิดความกังวลเรื่องค่าใช้จ่าย สำหรับการเปรียบเทียบผลกระทบของปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อช่วงระยะเวลาที่เข้าศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันทางด้านการเงิน การเงิน เนื่องจากนิสิตใหม่ที่เข้ามาอยู่ในช่วงระยะแรกคือเดือนสิงหาคม และกัณยานของการรับทุนยังไม่สามารถทำการเบิกค่าใช้จ่ายได้เพราะคาบเกี่ยวกับปีงบประมาณทำให้การเบิกจ่ายเกิดความล่าช้า นิสิตจะเกิดความกังวลในเรื่องค่าใช้จ่ายเป็นอย่างมาก หลังจากพ้นช่วงปีงบประมาณนั้น นิสิตต่างชาติจะได้ทุนสำหรับการใช้จ่ายตรงตามกำหนด

นอกจากนั้นนิสิตต่างชาติยังให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า มีนิสิตบางส่วนต้องการให้คณะจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย เพื่อการสื่อสารและสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของไทยเพื่อให้นิสิตต่างชาติได้เห็นคุณค่าของความเป็นไทยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ บุญอาจ (2558) ได้สัมภาษณ์นักศึกษาชาวลาอบางส่วนก่อนสำเร็จการศึกษา ได้เสนอว่าอยากให้มหาวิทยาลัยดูแลนักศึกษามากกว่านี้ โดยควรมีการจัดฝึกอบรมภาษาไทย การฝึกอบรมทางวัฒนธรรม และการให้ข้อมูลพื้นฐานของรายวิชาที่ต้องลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา เพราะวัฒนธรรมลาวการที่นักศึกษาเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแล้ว เปรียบเสมือนลูกหรือคนในครอบครัวที่ต้องดูแลให้ดีที่สุด และสอดคล้องกับดัชนีพันธธ เรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา ของ Ren Zhiyuan (2555) ที่ได้เสนอความคิดเห็น เพื่อสนับสนุนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัย คือ การอบรมภาษาไทย การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักศึกษาต่างชาติประจำมหาวิทยาลัย และการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งในปี 2561 คณะเภสัชศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากมีการปรับโครงสร้างขององค์กรและงานวิจัยจึงมาจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ มารองรับจำนวนนิสิตต่างชาติที่มีจำนวนมากขึ้น จึงได้เริ่มดำเนินการจัดโครงการเตรียมความพร้อมพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาไทยให้กับนิสิตต่างชาติ ในปีการศึกษา 2561 เป็นปีการศึกษาแรก โดยเน้นการเรียนรู้แบบ Activities Based Learning มีการบรรยายให้ความรู้ในเรื่องการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการออกไปเรียนรู้วัฒนธรรมภายนอกด้วย จากข้อเสนอแนะของนิสิตต่างชาติที่เสนอมานั้นทางคณะเภสัชศาสตร์ได้ดำเนินการปรับปรุงกระบวนการการทำงานในลักษณะเชิงรุกมากขึ้น ไม่เพียงแต่การให้คำแนะนำในการดำเนินการเรื่องการทำวีซ่าเท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา

โดยผลการศึกษาในครั้งนี้จะถูกนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการดูแลนิสิตต่างชาติของคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวเพื่อการดูแลนิสิตต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ

1. ผศ. ภก. ดร.พิสิฐ เขมาวุฒม์ อาจารย์ประจำภาควิชาเภสัชวิทยาและสรีรวิทยา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการตรวจทานต้นฉบับ

2. ศ.คลินิกเกียรติคุณ ทพ.สุรชัย เดชคุณากร อาจารย์ประจำภาควิชาทันตกรรมจัดฟัน คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับคำแนะนำข้อมูลในการทำวิจัย

3. นางสาวจินดานนท์ ศิริรัตน์ นักทรัพยากรบุคคล (ผู้ชำนาญการพิเศษ) คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องการวิจัย

4. นายพิรพงศ์ ต้วงาม นักวิทยาศาสตร์ (ผู้ชำนาญการพิเศษ) คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องการวิจัย

5. Ms.Christine Joy Isip Bulaon and Ms. Nan Yadanar Lin Pyae, Postgraduate Students in Master of Science Program in Pharmaceutical Sciences and Technology, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Chulalongkorn University for kind support in abstract.

เอกสารอ้างอิง

ปิยนุช ทองท้ว. (2552). ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษาในประเทศไทยมหานคร. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.

พระเพียว กิ่งเม้ง. (2556). ความสามารถทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการปรับตัวของนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยรังสิต.

มัชฌิ์ โชติรสสุติ. (2556). การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารประยุกต์ คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุตปรารณา ดวงแก้ว. (2558). การปรับตัวทางสังคมและวัฒนธรรมของคนญี่ปุ่นวัยหลังเกษียณที่พำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ประเทศไทย. วารสารญี่ปุ่นศึกษา. บทความวิจัย. ปีที่ 31 ฉบับที่ 2(2557): ตุลาคม 2557 – มีนาคม 2558.

สุนทรียา ไชยปัญญา และอรุณรักษ์ ศรีประเสริฐ. 2559.

แนวคิด ทฤษฎีวิวัฒนาการจัดการ: การปรับตัวภายใต้ความแตกต่างทางวัฒนธรรม. วารสารวิชา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2559.

สุรศักดิ์ บุญอาจ. (2558). กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวลาวและชาวกัมพูชาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. วารสารนิเทศศาสตร์ ปีที่ 33 ฉบับที่ 2 2558 คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Ren Zhiyuan. (2555). การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา. (ดุชนิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์) มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, สาขาไทยศึกษา.